

086 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Wasse (vervolg)

Zô 'n kacheltjie waer we 't de vorige keer over hadde, was wel 'n uitkomst. Vóór die tijd wier 't waoter voor de was aaltijd op de kachel in d'n huis hêêt gestookt. En nou hè-je 't hêête waoter waer 't weze mot, in 't schuurtie. Vedder het 't nog 'n voordêel, 't gernujis hoefde in de zeumer nie meer gestookt te worde, want 't gaf nog aerdig wat hette. 'n Wasketel is ok al 'n vooruitgang, want d'r wier nog lang waoter in 'n grôôt gietijzere pot mit 'n houte deksel gehêêt. Die pot was van z'n aaige al zwaer, mor mit waoter d'r in , was-tie zeker voor 't vrouwvolk bekant nie te lichte.

Annechnie doet 't witte wasgoed in de wasketel en doet 'r zachte groen zêêp bij. Zô, dat kan 'n pôôsie staon en trekke, tot 't an de kook is. Ze gaot brôôd voor de jonges snije en eet zelf ok wat. Ze het onderdehand ok 't wasgoed dat nog over is uitgezocht; lichtbont en donkerbont. Je kan nie aales zô mor deur mekaor doen, want sommige dinger blijve afgeve. Ja, mit dat afgeve het ze nog 's wat beleefd.

Nou kan ze d'r om lache, mor toe kon ze d'r wel om schrette. 't Gebeurde, toe Aortie nog thuis was en verkering mit 'n kloniaol. Die twêê stinge op 'n zaeterdagaevend in 't schuurtie te vrije en Annechie had drie witte molton spraaie in de kuip mit sop gezet. Dan konne ze zô tot maondagochend blijve staon en nae 't uitspoele worde opgehonge. Ze had 'n oud zwart bonkertie van vaoder Gaarit over de kuip gelege, dan bleef 't zaoksie wat langer waarm. Toe hadde de jongeloi tege de kuip aan gestaon. Ze hadde vantzelf meer aarg in mekaor dan in 't jassie, dat toe van de weeromstuit gezelschap bij de spraaie in 't sop zocht. 's Maondas wazze de spraaie roetzwart en nie meer schôôn te krijge.

Kom, ze zel de jonges mor is roepe, want dat gehaost 's oches wil ze niet; ze motte de tijd hebbe om te ete. Aorie mot ok nog effentjies hellepe om de wasketel leeg te giete in de kuip. Meschie kan ze m zô veer krijge, dat-ie nog 'n hortie stamp, dat scheelt weer 'n stuk voor temee. Nou Sijgchies mor is roepe. Ze roept onderaan d'n trap: "Sijchie! Opstaon! 't Is de hôôgste tijd, 't is maondag!" Die draait d'r aaige nog is om en denkt bij d'r aaige: "Bah, die beroerde was, as ik getrouwd bin, was ik vast nie op maondag!" "Kom, zeet Annechie, "schie is 'n bietjie op, dan kà-je eerst wat stampe". "Jakkes, moeder, het Aorie dat dan nie gedaen voor die naer de wurf ging"? "Jaot, maaid, hij het 'r zeker hondervijftig stampe op gegeve, 'k het 't net gedraaid, doe jij nog mor hondeerd stampe op d'n aandere kant, dan zel ik 't wasgoed uit de sodao vringe. "Nou, ja", denk Sijgchie, "dà 's aaigelijk nog 'n veul naorder waarksie. Daer krijg-ie stêênkouwe hande van. Dan mor liever stampe.

Dan mot ieder stuksie wasgoed geboend worde, tot 'r gêên vleksie meer te zien is. 't Waoter in de wasketel is onderdehand ok hêêt. Daer het Annechie mit 'n dubbel stuk Sunlightzêêp sop van gemaakt. Daer het ze 'n spesiejaole raps voor. Dat twêêde sop giete ze saome in d'n grôôte taail en daer gaot 't uitgeboende goed in. Daer wordt 't extrao wit van. Om 't nog witter te krijge wordt 't op d'n blaai uitgespraaid en as 't deur de zon drôôg wordt, nog 'n keertie mit waoter uit 'n emmer gespetterd. Wat 'r nog meer op zô 'n waarkzaomen dag gedaen mot worde zien we wel in 't volgende stuksie.

